

Qısılırsan gecələr
Tənhalıqın küncündə
Ümidlərin kəsilib
Zamanın ülgücündə

Səpələnib otağın
Dört bir yanına dərtlər
Həsrətin yenə gəlib
Pəncərədən gülümsər

Qanad açır hər səhər
Neçə-neçə xatirə
Üzündəki təbəssüm
Məndən sənə xatirə

Görürsən addımbaşı
Sənsizlik hökm sürür
Yalnızlıq da qapıda
Yenə it kimi hürür

Dönsən də bil mən çətin
Qürurumdan əyiləm
Nə sən o sən kimisən
Nə mən o mən deyiləm

Əl açıb yollarına
Tanrı dua oxuyur
Qucağımı geyindim
Üst-başım sən qoxuyur

***

Zərif bir yel əsir. Gecə yarısı
Üşüyür kimsəsiz boş pəncərələr.
Bu da üçüncü şam əriyib, sönür
Ah o təmtəraqlı yalqız gecələr.

Ay da darıxaraq süzür baxışın
Otaqda min illik sükut səsləri
İndi unutmaqçün bir şeir - dua
Bir də ki çağırıdım müqəddəsləri

Daha yolum düşüb küncə, bucağa
İslanır hər iki üzü balışın.
Dayana bilmirəm şamdan uzaqda,
Qürur əlindəki son yalvarışı

Acı səadətini həzzini dadıb
Geyirəm bu nimdəş xatirələri.
Səni unutmaqçün təkcə səni yox
Həm də ki unudam bu boz şəhəri.

Bir ümid görünür kiçik də olsa
Atılmış vüsalın qırıqlarında .
Sığışılıb illər də bircə vidaya
Töküldü çatlamış dodaqlarından.

Mən daha səmada Tanrıya ögey
Səninsə ən doğma yadınam indi
Dəyişir ömrümün əqrəbləri də
Yolunda özgə bir qadınam indi...